

Vi hørte før, at Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen, gav udtryk for, at det ikke var nærmere bestemt, hvornår kattelømmen kunne bruges. Men det er jo bestemt, nemlig ved at hvis det er sådan, at det samfundsøkonomisk vurderes at være uansvarligt at oprette en uddannelse, kan ministeren vende tommelfingeren nedad.

Det giver jo også hr. Per Clausen mulighed for at agere som politiker. Havde vi et fuldstændig uvildigt råd, som alene skulle træffe de her afgørelser, hvor ministeren ikke havde en politisk indflydelse, ville man ikke kunne hæfte ministeren op på et politisk ansvar. Jeg tror sådan set, at vi som opposition skal være glade for, at vi, hvis der er et eller andet, vi synes virker besynderligt, altid kan gå til ministeren og kritisere ham for nogle af de her ting.

Det er vi jo gode til i mange sammenhænge, og det vil vi gerne gøre igen for at sikre, at der hele tiden er kontrol med, hvad der foregår. Derfor anser jeg ikke kattelømmen for noget problem, men tværtimod som en garanti for, at ministeren kan gribe ind, hvis det bliver nødvendigt.

Hvad angår muligheden for at vælge anden akkrediteringsaktør, finder Socialdemokraterne det positivt, at der kan anvendes f.eks. udenlandske aktører, og at akkrediteringsrapporter udarbejdet af internationale akkrediteringsorganisationer kan lægges til grund for rådets akkrediteringer.

Det har tillige været kritiseret, at et kriterium som relevans indgår som et kriterium for akkrediteringen, men Socialdemokraterne forstår, at relevans i første omgang er taget med som et kriterium, da det virker mærkeligt ikke at skele til, hvilke uddannelser der er relevante, og hvad der er brug for.

Kl. 15.00

Omvendt er vi helt opmærksomme på, at man skal passe på ikke at falde i den fælde, at man siger nej til uddannelser, som man umiddelbart ikke tror er relevante, men som senere kan vise sig at være det. Derfor vil vi følge det her meget tæt, for vi skal passe på, det ikke bliver for snæver en ramme, der gør, at man udelukker uddannelser, som faktisk kan være vigtige at have. Det kan også være svært at vurdere, hvad der er relevant, og hvad der ikke er relevant osv. Så man skal være meget opmærksom på den problemstilling.

Flere universiteter foreslår, at der oprettes en klageadgang, sådan at man, hvis man ikke er tilfreds med den akkreditering, der er foretaget,

kan klage. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at loven allerede giver mulighed for, hvis man ikke synes, Akkrediteringsrådet har akkrediteret korrekt, at man kan gøre indsigelse mod den procedure, der er foretaget, og prøve at få foretaget akkrediteringen igen.

Men det giver ikke mening, at man skulle klage til videnskabsministeren, for så ville man jo tage magten ud af Akkrediteringsrådet, hvor man gerne skulle have uvildige eksperter til at vurdere det her. Og så ville det lige pludselig blive gjort til en politisk sag, om akkrediteringen var foretaget korrekt eller ej, og det kan ikke være meningen.

Derfor kan vi ikke imødekomme det konkrete forslag om at lave en klageadgang andet end det, der allerede er formuleret, hvor man kan få lavet akkrediteringsprocessen på ny, hvis der er nogle elementer i den, man ikke synes er helt tilstrækkelige.

Så med disse bemærkninger støtter Socialdemokraterne lovforslag L 111 om Akkrediteringsinstitutionen.

Der er også L 112, som jo er en konsekvens af, at vi vedtager L 111, og det synes vi er helt naturligt at bakke op om. Vi synes selvfølgelig, det er en god idé, at Akkrediteringsinstitutionen kan indhente forskningsfaglig vejledning hos Det Frie Forskningsråd på samme måde, som ministeren i dag kan indhente vejledning i forbindelse med godkendelse af uddannelser. Så Socialdemokraterne støtter også L 112.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg forstod på hr. Rasmus Prehn, at det var vældig godt, at ministeren havde mulighed for at forhindre, at der blev etableret uddannelser og lukket uddannelser, hvis de ikke var samfundsøkonomisk relevante. Og så forstod jeg, at hr. Rasmus Prehn mente, at med betegnelsen samfundsøkonomisk relevans havde han indsnævret ministerens magt. Det synes jeg er spændende.

Samtidig med det syntes hr. Rasmus Prehn, at det var vældig godt, at man ikke havde nogen klageinstans, for godkendelsesproceduren måtte jo ikke politiseres. Jeg vil gerne høre, hvad hr. Rasmus Prehn i grunden mener.

Noget andet, jeg vil spørge hr. Rasmus Prehn om, er: Hvorfor skal Akkrediteringsrådet beskæftige sig med relevans, når det i sidste ende er ministeren, der tager stilling til det, der handler om relevans, som vel er den samfundsøkon-